

Pohjolan Valon Mysteerikoulu

Kommentaari nro 1

VIHKIMYKSET

(s. vi-vii)

Hyvät Pohjolan Valon Mysteerikoulun opinto-ohjelmaan osallistujat:

Alamme nyt ensimmäiseksi Pohjolan Valon Mysteerikoulussa käsitellä kirjaa *Vihkimykset (Initiation: Human and Solar)*. Opintojemme kautta voimme odottaa saavamme realistisen kuvan Suuresta Valkoisesta Veljeskunnasta, joka tunnetaan myös nimillä “Kristus ja Hänen Voittoisa Kirkkonsa tai Järjestyneiden ja Valaistuneiden mielen järjestö. Jokaisen tosissaan olevan kokelaan ja oppilaan päämääränä tulee olla itsensä saattaminen läheisempään yhteyteen Veljeskunnan kanssa ja siten toimia tehokkaammin ihmiskunnan palvelussa. Täyttäessämme läheiseen yhteyteen tarvittavat vaatimukset, vahvistumme myöskin sydämessämme, mielessämme ja tahdonvoimassamme.

Toivomme, että kosketuksemme kirjaan ja energiaan, joka on kirjan takana kirvoittavat älyämme ja kyselevää mieltämme löytämään sen hämmästyttävän totuuden, joka on planeettamme Henkisen Hierarkian perustamisen sekä ihmiskuntamme pelastumiseen tähtäävän työn takana. Me toivomme, että yhteinen työemme tämän loistavan pienen kirjan parissa osoittautuisi inspiraation lähteeksi meille kaikille ja vahvistaisi sydämessämme olevaa tulta jatkaa sitkeästi Polulla eteenpäin.

Vihkimykset

Kommenteja Alice A. Baileyn välittämästä tiedosta

Omistettu kunnioituksella ja kiitollisuudella Mestari K.H:lle

Mestari K.H. (eli Mestari Koot-Hoomi, joka on eräs nimistä, jolla hänet tunnetaan) on Mestari Djwhal-Khulin Opettaja ja Mestari. Mestari Djwhal Khul työskenteli tiiviissä yhteistyössä Alice A. Baileyn kanssa ja antoi näin maailmalle 24 “Sinistä kirjaa”, millä nimellä nuo kirjat myöskin tunnetaan. Mestari K.H:sta tulee seuraava Bodhisattva (tehtävä, jota Kristus nyt hoitaa) Kristuksen päätettyä tehtävänsä Vesimiehen aikakautena. K.H, aivan kuten Mestari D.K:kin, on Rakkaus-viisaus-säteen Mestari. Alice Bailey ja Mestari Djwhal Khul ovat molemmat Mestari K.H:n oppilaita.

HERRA BUDDHA ON SANONUT:

että meidän ei tule uskoa mihinkään, vain siksi että niin on sanottu; ei traditioihin, siksi että ne on muinaisista ajoista meille annettu, ei huhupuheisiin eikä viisaiden kirjoituksiin, vain siksi että he kirjoittivat niin, ei mielikuviin, joiden oletamme syntyneen Devan inspiroimina (eli oletettuun henkiseen inspiraatioon); ei satunnaisiin johtopäätöksiimme, ei asioihin, jotka vaikuttavat analogisilta välttämättömyyksiltä, ei auktoriteetteihin eikä opettajiimme tai mestareihin. Sen sijaan meidän tulee uskoa silloin, kun kirjoitus tai oppi tai sanonta tukee oman järkemme tai tietoisuutemme vahvistamaa käsitystä. Hän sanoo lopuksi: ”Sillä opetin teitä olemaan uskomatta, siksi että olette kuulleet, mutta uskomaan silloin kun uskoitte tietoisuudessanne ja silloin toiminaan tehokkaasti uskokuksenne mukaisesti.” Salainen Oppi Vol. III, page 401.)

Tämän kappaleen sanotaan tulleen Gautamalta, Buddhalta. Sen mukaan meidän tulee tukeutua "itse-luottamukseen". Itseluottamus oli myös Buddhan viimeisen saarnan teemana. Me emme ole vielä "tietäjiä" kuten Viisauden Mestarit. Suuressa määrin olemme "uskojia", jotka ovat matkalla kohti "tietäjyyttä", joka tullaan saavuttamaan suuressa mittakaavassa Vesimiehen aikakaudella, jonka sanotaan alkavan vuonna 2117 ja kestävän siitä eteenpäin noin 2160 vuotta.

Suuria Opettajia tulee uskoa, sikäli kun pystymme seuraamaan heidän opetuksiaan intuition voimalla. Mikäli emme pysty ymmärtämään heidän ajatuksiaan tai kehotuksiin, meidän tulee kuitenkin kunnioittaa mitä he sanovat. Samalla säilyttäen arvostelukykymme mitä absoluuttiseen totuuteen tulee.

Meistä ei tule tietäjiä vain uskon avulla, vaan syvän mietiskelyn sekä tiiviin ja vilpittömän opiskelun kautta. Samalla toteuttaen sen mitä olemme oppineet. Kolme opetuksen pylvästä ovat *mietiskely, opiskelu ja palvelus* niin tässä kuin jokaisessa muussakin todellisessa mysteerikoulussa.

Mestarit opettavat meitä saavuttamaan Mestariuden. Buddha oli korkea Mestari esiintyessään viimeisessä inkarnaatiossaan noin 2500 vuotta sitten planeettamme Henkisen Hierarkian johtajana, joka Kristus, Herra Maitreya on nyt. Mestarit eivät opeta riippuvuussuhdetta. Ihmisellä on itsessään keinot "tietää". Kuitenkin todellista tietämistä on erittäin vähän henkisyyden opiskelijoiden keskuudessa. He uskovat mutta saattavat luulla tietävänsä. Todellinen intuitiivinen tietäminen on aivan toinen ja korkeampi asia kuin pelkkä usko.

Alkaessamme opiskella, Buddhan neuvo on meille erittäin viisas ja terveellinen. Meidän tulee myöntää verukkeettomasti se mitä emme tiedä. Meidän tulee ymmärtää kuinka paljon oletetusta tiedostamme perustuu johtopäätöksiin ja loogiseen ajatteluun. - Mitä todennäköisimmin se on suuri osa. Kuinka suuri osa tiedosta on todella "suoraa tietoa", joka on todiste intuition toiminnasta. Saavuttaessamme tasapainon näkökannoissamme suhteessa tietoomme, voimme edetä terveesti Henkisyyden Polulla ja välttää monet tavallisimmista sudenkuopista.

Se mitä on "sanottu" voi olla totta tai olla olematta totta ja usein se ei ole totta. Kutsumme sitä "kuulopuheeksi". Vanha ja jotenkin huvittavan kyyninen sanonta kuuluu: "Älä usko mitään mitä kuulet ja vain puolet siitä mitä näet." Näin aistien epätodennäköisyyttä voidaan korostaa.

Traditiot saattavat olla totta tai olla olematta totta. Todennäköisesti niissä on paljon totuutta mutta erehtymisen mahdollisuus on myöskin suuri, sillä ihminen on ollut traditioiden selittäjänä ja lisännyt sekä ottanut pois paljon alkuperäisestä opetuksesta.

Huhut ovat ilman muuta epäluotettavia. Viisaiden opetukset voivat olla oikeita tai väriä, mutta olisi typerää uskoa vain siksi, että viisaat ovat kirjoittaneet tai sanoneet jotakin. Mikäli näin suhtauduttaisiin, opiskelijan erittelevä mieli ei työskentelisi ja se olisi esteenä kasville ja minkään opetuksen hyödyntämiselle analyysin ja ymmärryksen kautta.

Devat saattavat ilman muuta inspiroida ihmismieltä, mutta se minkä uskotaan tulevan korkeasta lähteestä, tulee usein vain hienovaraisesta mutta suhteellisen alhaisesta lähteestä. Usein käy myöskin niin, että ns. "inspiraatiomme" onkin vain oman alitajuisen mieleemme tuote ja siksi sellaisenaan epäiltävä.

Satunnaiset oletukset ovat huomattavan epäluotettavia. Jos lähde on väärä, on lähes varmaa että johtopäätöskin on virheellinen. Kuinka monet oletamuksistamme ovat itse asiassa hyvin perusteltuja ja tarkoin pääteltyjä. Monet meistä saattavat uskoa, että kun ajattelemme tai oletamme jotakin, se on todennäköisesti myös totta.

Lopuksi, meidän tulee uskoa silloin kun sekä tietoisuutemme (=sydämen tieto) että järkemme viittaa totuuteen. “Järjen” kautta, kuten sitä tässä yhteydessä ilmaistaan, voimme kuvitella että tarkoitetaan “tervettä järkeä”. Sellaista järkeä ja järkiperaistämistä, johon sisältyy intuitiota sekä suoraa tietoa. Se on sellaista järkeä, joka on täynnä valoa ja näkökykyä. Mietiskelyn, opiskelun ja palvelun kautta voimme saattaa itsemme tilaan, jossa puhtaan järjen valo valaisee tietoisuutemme.

Niin moni on ihmetellyt mikä todella on totta. “Leikkisän Pilotin” ajoista asti kysymys “Mikä on totuus?” on usein kyynisesti esitetty. Suurelta osin totuus riippuu näkökulmastamme, sen “tasosta” (henkisestä ‘korkeudesta’, josta tarkastelemme asiaa). Emme voi ajatella, että kirjan lukeminen tuottaisi välittömän tai jopa väistämättömän totuuden havaitsemisen, vaan että pieniä askeleita voidaan ottaa näkökulman laajentamisessa ja kohottamisessa. Valo voi virrata ja tulee virtaamaan tietoisuuteemme kun tietämättömyyden verhot poistetaan. Lopultakin voimme kulkea valossa ja tulla Todellisuuden tietäjiksi.

Tämä erittäin toivottava näkökulma on edessämme pyrkiessämme seuraamaan Buddhan neuvoa. Emme ainoastaan siksi, että Hänen on kerrottu sanoneen niin, vaan koska se tuntuu meistä todella järjelliseltä herättäen sellaista intuitiivista vakaumusta joka tuntuu oikealta.

ALKUSANAT

Aiheena Vihkimys on sellainen, joka kiehtoo suuresti kaikkien ajattelukoulujen ajattelijoina sekä jopa niitä, jotka säilyttävät kriittisen asenteensa ja haluaisivat uskoa että tämä äärimmäinen saavutus on mahdollista. Niille, jotka eivät usko että sellaisen päämäärän saavuttaminen on mahdollista, tätä kirjaa tarjotaan mielenkiintoisen hypoteesin muodostamiseksi. Niille, jotka ennakoivat tuota tapahtumaa kaikkien ponnistelujensa jälkeen, tätä kirjaa tarjotaan siinä toivossa, että se toimisi inspiroivana tekijänä sekä apuna heille.

Kirja alkaa vaatimattomasti. Miksi vihkimysaihe on niin kiehtova jopa niille, jotka pysyvät epäilevinä ja kriittisinä sen suhteen? Ehkäpä siksi, että se kohdistuu ihmissydämen syvimpiin toiveisiin siitä, että Ihmisestä voisi tulla enemmän kuin Ihminen, joka voittaa rajoituksensa sekä elää iloisena tässä universumissa. Hypoteesi voi olla hyödyllinen, mikäli se testataan myöhemmin, jotta sen todenmukaisuus tai virheellisyys voidaan todeta. Täytyy kuitenkin todeta, että monet tämän kirjan asioista ovat useimpien lukijoiden kykyjen yläpuolella - tällä hetkellä. Ne, kenelle vihkimysaihe tuntuu järjelliseltä, tulevat löytämään tästä suurta innostusta sillä nähtävillämme maalatut näkymät ovat laajoja täynnä lupauksia. Lisäksi seuraavaan vaiheeseen henkisellä askelmalla annetaan monia käytännön neuvoja, joista on apua jokaiselle vilpittömälle opiskelijalle. Olipa hän sitten missä tahansa kohdassa omalla henkisellä polullaan.

Näinä aikoina lännen ajattelijoiden keskuudessa vallitsee suuria eroja näkökannoissa aiheeseemme liittyen. On niitä, jotka ajattelevat että ei ole riittävän välttämätöntä kiinnittää huomiota aiheeseen ja että mikäli keskiverto ihminen pysyttelee velvollisuuden polulla ja kiinnittää huomionsa käsissään oleviin tehtäviin, hän saapuu ajallaan päämää-

räänsä. Tämä on epäilemättä totta, vaikkakin kyky lisääntyneeseen palveluun ja ihmiskunnan auttamiseen käytettävien voimien kehittyminen ovat palkintona ihmiselle joka haluaa ponnistella enemmän ja on valmis maksamaan vihkimyksen vaatiman hinnan. Ehkäpä tämä kirja kannustaa joitakin heistä eteenpäin, jotka muuten olisivat kulkeutuneet hitaasti kohti päämääräänsä. Heistä tulee näin antajia, eikä avun vastaanottajia.

Puhumme kahdesta Polusta, viittaamme kahteen yleiseen henkisen kehittymisen malliin. Ensimmäinen menetelmä on hidas ja varma. Siinä ei kiinnitetä mitään suurempaa huomiota vihkimykseen ja sen tarjoamiin mahdollisuuksiin. Elämä eletään korkeiden periaatteiden mukaisesti. Käsillä olevan tehtävän suorittaminen menestyksekkäästi on päämäärä ja on olemassa usko siihen, että edistyminen on vääjäämätön lopputulos toiminnasta. Ehkäpä monet tekevät valinnan kulkea vähemmän paineenalaista kehityksen polkua. Sitä ei voida pitää vääränä valintana ja ehkäpä se on paras polku seurattavaksi monille.

Samanaikaisesti on olemassa toinen, vaikeampi Polku. Tähän Polkuun liittyvät tietyt riskit, joita ei taas hitaammalla polulla ole. Hinta maksettavana on paljon todennäköisempi jyrkemmällä ja nopeammalla Polulla. Tuo hinta tuntuu persoonassa rajoittuneena mielihyvästä tai jopa (myöhemmillä asteilla) sen tukahduttamisena. Tämä toinen Polku ei ole henkilökohtaisen onnen polku sellaisenaan, vaikkakin sisäisen ilon, jopa onnen kasvu on yksi sen palkinnoista. Voimakas ponnistelu ja uhraukset kuvaavat Vihkimyksen Polkua. Sellaiset asiat eivät voi vaikuttaa kiehtovilta henkilöstä, joka on keskittynyt enimmäkseen persoonan tasoon. Keskittymiskohteen muuttuessa tyytymättömyys persoonan elämän rajoituksiin kasvaa ja tarmokkaat pyrkimykset saavutuksiin tulevat yhä vakuuttavimmiksi.

Lopulta Polulla kulkijasta tulee avunantaja eikä vain vastaanottaja. Kristus on sanonut että ”on parempi antaa kuin saada”. Se on syvästi esoteerinen ajatus, joka ansaitsisi pohdintaa. Niillä, jotka saavuttavat ”asteen” ja tulevat vihityiksi, on paljon annettavaa palvelussa. He pystyvät ilmentämään runsauden tunnetta tullessaan lähemmäksi Shamballan ”Runsasta Elämää” (Shamballa = planeettamme korkein Keskus, ”Keskus, missä Jumalan Tahto tunnetaan). He ovat täynnä sieluelämän iloa sekä ”sähköisen elämän” onnea.

Jokainen meistä voi kysyä itseltään: ”Olenko minä sellainen henkilö?” ”Sopiiko minulle paremmin suora tie vai hitaampi, kiemurteleva tie ylös symboliselle ”vihkimyksen vuorelle”?” Tapa, jolla lähestymme tämä kirjan opintoja, riippuu siitä miten vastaamme noihin erittäin tärkeisiin kysymyksiin. Kipua (fyysistä, psykologista ja henkistä) on kaikkialla. Se pysyy niin kauan kun ihmisen ja hänen hienovaraisemman henkisen luontonsa välillä ei ole sopusointua.

Aina löytyy niitä, jotka ajattelevat että vihkimyksistä eri kirjoissa annettu opetus on virheellistä.

Vihkimyksen on tarkoitus olla suhteellisen helppo saavutus eikä se vaadi sellaista luonteen korjaamista kuin on oletettu. Seuraavat kappaleet tulevat osoittamaan, että kritiikki ei ole ansaitsematonta. Vihkimys on perusteellisen vaikea saavutus, joka vaatii jatkuvaa kurinalaisuutta koko alemmalla luonnolta sekä itsenä poispöyhkimistä ja itsensä kieltevästä omistautumista. Samanaikaisesti on muistettava, että aikaisemmat opetukset ovat oikeassa ytimeltään, mutta tulkinnoissa vähätteleviä.

Tämä on suoraa puhetta. Laiskuutta ja mukavuudenhalua esiintyy usein. Niin monet meistä haluaisivat mieluummin helpomman ja vähemmän ponnisteluja vaativan tien. On opettajia, jotka painottavat vihkimyksen hyötyjä pikemminkin kuin sen vaatimuksia.

Näitä opettajia uskotaan helposti, sillä heidän opetuksensa eivät aseta suurta painetta persoonalle, joka jo muutenkin aina pyrkii säilyttämään mukavuudentunnetta korostavat asiat.

Alice Bailey sanoo, että “vihkimys on erittäin vaikea saavutus” (jopa jo *ensimmäinen* vihkimys). Kuka haluaa kuulla tällaista puhetta? Ehkäpä harvat, vaikka he ovatkin niitä, jotka saavat mahdollisuuden. Kurinalaisuus, kieltäytyminen, omistautuminen - näitä edellytetään. Mitä sitten tapahtuu pikku egolle, johon suurin osa identiteetistämme yleensä perustaa? Sehän kärsii, vai kuinka? Niin kauan kun ihminen uskoo olevansa tuo ego, hänellä ei ole minkäänlaista valmiutta ja halua “maksaa vaadittu hinta”.

Toisin sanoen, kun kuulemme vihkimysprosesseista jotka eivät häiritse mukavuudenhaluamme tai omaa nykytilaamme, voimme hyvin epäillä että ne ovat vääriä, epätodellisia tai virheellisiä lupauksia. Niin puoleensavetävilta kun ne näyttävätkin persoonan kannalta.

Luultavasti monet meistä ovat opiskelleet erilaisia henkisyysliittyviä asioita. Kysykäämme nyt itseltämme, ovatko nuo opiskellut menetelmät painottaneet saavutuksen helppoutta ja egon ylentymistä, edes hienovaraisella tavalla. Vai ovatko ne peräänkuuluttaneet itsensä uhraamista? Tämä kysymys on perustavaa laatua oleva, ja se antaa meille yhden vastauksen millä mitata vihkimysmenetelmän aitoutta.

On olemassa niitä, jotka ovat kiinnostuneita, mutta joiden mielestä nämä mahdollisuudet ovat heille aivan liian edistyneitä ja heistä tuntuu, ettei heidän tarvitse kiinnittää huomiota tällaisiin asioihin tässä kehitysvaiheessa. Tämä kirja pyrkii osoittamaan, että tässä ja nyt tavallinen ihminen voi aloittaa luonteensa kasvattamisen ja asettaa tavoitteet tiedolle, joka on välttämätöntä ennen kuin edes Oppilaan Polkua voidaan kulkea. Tarvittavat valmistelut voidaan tehdä nyt ja ihmiset kaikkialla voivat, niin halutessaan, asettaa itsensä oppilaan tilaan ja alkaa kulkea Kokelaan Polkua.

Kirjan ensimmäisessä kappaleessa Alice Bailey esittää erittäin vakuuttavan menetelmän, jolla vältetään vastuu ja näin hän kuvaa tilannetta, jossa vihkimyksen mahdollisuus on mahdoton saavuttaa. Pieni persoona on huojentunut, kun tällainen ehdotus annetaan. Paineet ovat poissa. Mutta kirja osoittaa kuinka välttämätön alku on mahdollinen ja kuinka todellinen perusta rakennetaan. Sen voi tehdä *jokainen*, joka välittää tarpeeksi. Vihkimyksen Polkua edeltävät henkiset Polut ovat Kokelaan Polku ja Oppilaan Polku. Näillä poluilla valmistellaan kaikkia hyvän tahdon koskettamia ihmisiä. Jostain on aina aloitettava. On täysin mahdollista, että vihkimyksen mahdollisuus on edessä vasta kaukana tulevaisuuden inkarnaatioissa. Ehkäpä vasta monen inkarnaation päässä, varsinkin korkeampien vihkimysten osalta. Mutta niidenkin vihkimysten saavuttaminen lykkäytyy paljon, ellei Polulle pyrkivä aseta itseään nöyrään valmisteluprosessiin, joka on hänen ulottuvillaan. Me voimme kaikki varmasti olla parempia ihmisiä sopeutuessamme korkeampaan ajattelutapaan, korkeampiin tunteisiin ja parempaan käytökseen. Tällainen sopeutuminen on valmistelua varsinaista vihkimystämme varten.

Sadat ihmiset lännessä ja idässä kulkevat eteenpäin kohti tätä päämäärää. Yhden ja saman ihanteen ykseydessä ja yhteisen tavoitteensa ja yrityksensä puitteissa he kohtaavat Portin edessä. Silloin he tunnistavat toinen toisensa veljiksi, jotka on erotettu toisistaan kielen tai erilaisen uskon kautta, vaikkakin perustaltaan heillä on aina ollut sama totuus, joka palvelee samaa Jumalaa.

Alice A. Bailey.
New York 1922.

Tässä meille siis tarjotaan kannustinta sekä suuren henkisen liikkeen todellisuutta. Ne, jotka ovat jo “matkalla”, suuntaavat kulkunsa kohti “Vihityn Porttia”, joka tarjoaa sisäänkäynnin korkeampaan ulottuvuuteen elämässä.

Tässä on esitetty ajatus Todellisesta Veljeydestä kaikille niille, jotka pyrkivät kohti tuota päämäärää. Kielellisistä, kulttuuri eroista tai uskon erilaisuudesta johtuva ulkoinen erillisyys ei merkitse mitään, kun suuri sisäinen Totuus on löytynyt. Vihkimyksen Polku on Yhdistymisen Polku. Jumalan ja Ihmisen Ykseys on todelliselle vihitylle tosiasia ja tämä antaa hänelle suuren ilon. Vihkimyksen Polkua yhdessä kuljettaessa erilaiset ihmiset tulevat tuntemaan, eivät ainoastaan tietämään asiasta, mitä kaikkien ihmisten jakama Yksi Elämä on. Heitä innostaa tämä Suuri Elämä ja heistä tulee sen tietoisia edustajia. Tässä on yksi suurimmista palkkioista tulevalle vihitylle.

Pohjolan Valon Mysteerikoulussa me toivomme, että kaikki osallistujat oivaltaisivat tämän suuren, heidän edessään olevan mahdollisuuden. Tämä siksi, että tällä hetkellä Hierarkialta tulee erityinen “potku” ihmiskunnan ja kaiken elämän puolesta planeetallemme.

Suuri henkinen liike on käynnissä ja siksi nyt voimme tehdä paljon, jopa paljon enemmän kuin vähän aikaa sitten ja enemmän kuin tulee olemaan mahdollista tulevana vuosi-

Toivomme kaikkien osallistujien tekevän kaiken mahdollisen, harjoittaen koko älyään (3.säde), rakkauttaan (2.säde) ja tahtoaan (1.säde) voidakseen käyttää ihmiskunnan nyt saatavilla olevat valtavat mahdollisuudet.

Yhteisesti Ponnistaen Kohti Totuutta, Valoa ja Jumalaa!

Rakkaudella ja Myötätunnolla,

Pohjolan Valon Mysteerikoulu